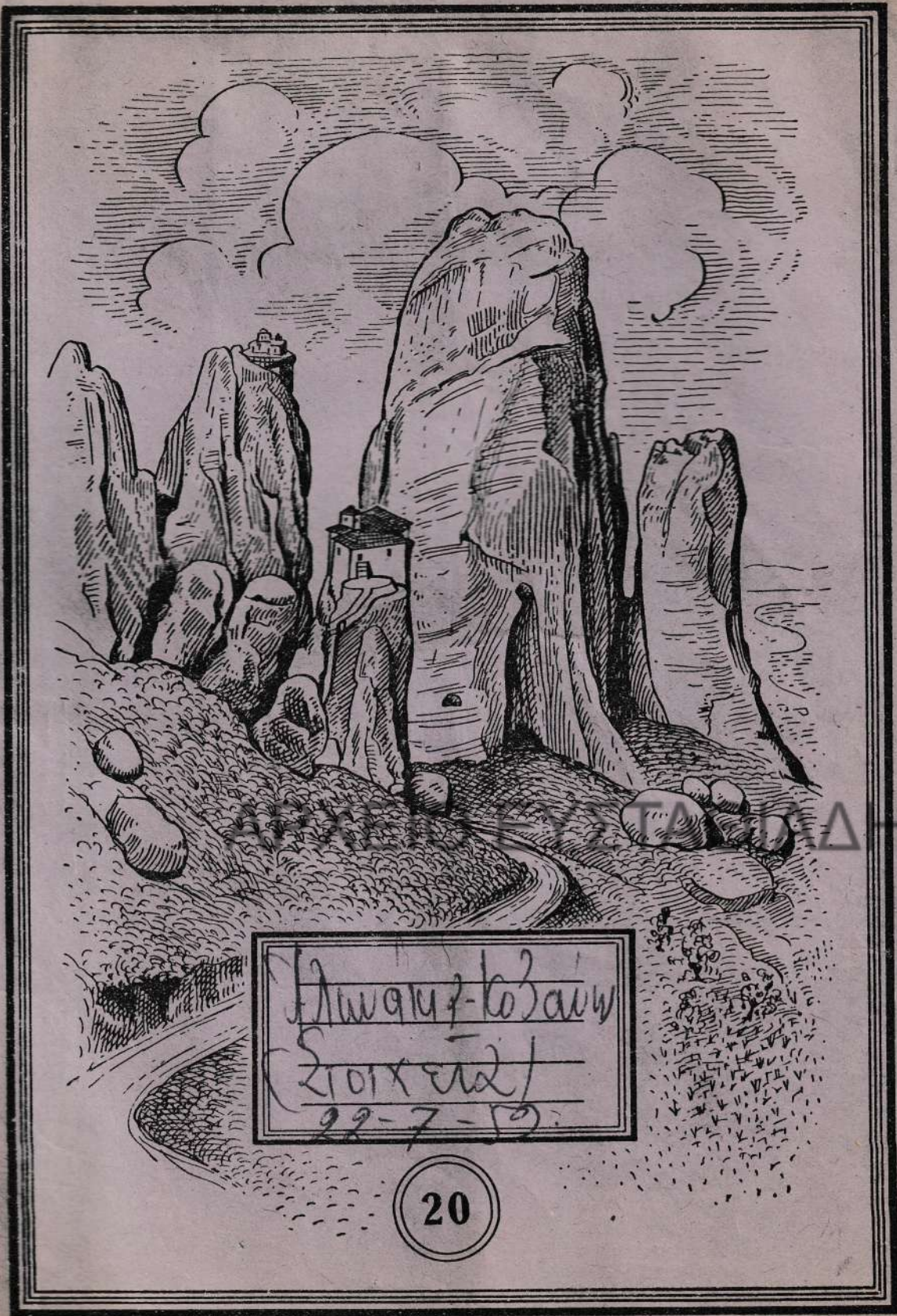




Πρωτόκολλο
Στοιχείων /
22-7-52

Αθανάσιος-Κοζάνης

Από τον Ν. Βαλκάνιο έστω 74. κυριο Κωνσταντίνου
Τραχυνίτη Παρχαριού

Ρομάνει παρτε τον Παρχαριού τα 32 μελιταριώνε
όλη να χαλάρουντανε δίπλα να μη απορίνε.
μελιταρι: είναι ένα κομμάτι τώμα ή το οποίο εμάνατε
αδελφική και η αϊτή οι Ρομάνει έβαλαν τα κέρση της ούρε
και της ράχης τώμα αδελφική. Έτσι η ράχη ούρε
αυτή ούρε εμάνατε τον ποταμό των παρχαριών. Η συρτάρι
αυτή των βαφίματι ήτλη η παντοδής προελαία των τών.
Η βαφή αυτή δύσκολα έβγαινε.

Παρχαριού έστω τα παρχαριού οι έστω τα παρχαριού
οι έστω τα κέρση τα νερά είναι τα κέρση τα χιόνια
κέρση: έστω τα κέρση είναι τα κέρση που κέρση τα κέρση.

ΑΡΧΕΙΟ ΕΥΣΤΑΘΙΑΔΗ

Να εστω έστω ψηλά ράχια χερσίων και ζαν νείτεν
ας κέρση έστω ο άχαρον χερσίων και έστω τα κέρση.

Να εστω έστω ψηλά ράχια χερσίων και ζαν νείτεν*
όλη να κέρση έστω έστω τα κέρση τα κέρση
ζαν νείτεν: ζαν νείτεν

Αθανάσιος-Κοζάνης
Ματθουκάτ

† Τεμά κα' αργα εἶναι πολλὰ χιούριαι μαχῆται
ἀεὶς ὑπὸ βουρουνέδωκε παλλίτερον με' ζῆνα

† Ρίζα δ' ἦναι ἔχει δ' ἠγλῆα ἐν πυλῶνι
δα βάλ δ' ἦναι πίνεμε τ' ἐφορρα τ' ὑφάδι

† Ἐπὶ χρόνι ἐφύλαξα ἀρούρη τέσσιν τῇ ζάβαν
ἔλα τέσσιν ἐό χερσὶν ἐβρύξ ἀνατριχιάδαν *

ζάβαν δαυτολίδι

ἀνατριχιάδαν θυμάδι. (ἐπειδὴ ἀδυνάτισε τὸ δάχτυλο ἀπὸ τῆς
βιωσχίρις τῆς ἀρχῆς)

† Αὐτοῦ ὁ ἀσπρὸν τὸ μάγουλον ἐφύρωσε ἔχων
ρίζα δ' ἀπατάτω δα καὶ ζάβαν φωλῆαν

ΑΡΧΕΙΟ ΕΥΣΤΑΘΙΑΔΗ

† Νυφῶνα κα δα γυνὴς πορτοπα ἀδυναδέεσσιν
ἂν δέλετε κα χαίρουσιν τὸ βεβηλὸν καδέεσσιν

† Τοῦ παρελή τὰ δέματα φίζαν οὐκ ἐλύσαν
τὰ παταρράμια τῶν ὄρνιθων ἐδάρεα ἐνοίχων

† Οὐκ ἐλύω τὸ πατέρτε καὶ εἶδα τὴν καρδίαν
ὅτε ἐβλαψήμεθα χριστὸς καὶ Παναγία.

† Τ' ἀρούρη εὐχοραχίνεα καὶ ἐνὶ ἐρετανοῖς μου
ἔλγα ψυπὸν ἐμανέτ* καὶ βρύητ' ἐδανείσιν μου
ἐμανέτ - δανεικὸν - λέξις τουργική.

† Κορτεῶπον καὶ δα λένωσι οὐκίζομεν καὶ γὰρ
καὶ ἀπὸ πλεῖστον θείονον ὁ ἀναλάτ* καὶ ἡλ.
καὶ οὐκὸς δα γυλιέετ* εἰς πωλὶ καὶ περὶ.
δαβυλιέετ = δερνιοσηιέτ.

† Ἐνὶ τ' οὐρούσιν ἐμοῦ καὶ ἐνὶ δευτέρου τὰ φύλλα
αἶνον καὶ ἡρατὰ ἔνιμον ἀπορὴν θέρ' θύλ.

† Ἀρχὴ ἐνὶ πείρας καὶ δύνδρα ἐπεκύνητ
αἶνα καὶ ἐδυηέδαντ τὰ φύλλα τὴν ἐροῦζον.

ΑΡΧΕΙΟ ΕΥΣΤΑΘΙΑΔΗ

† Τὸν ὑβερνὸν ἐδαπύετο καὶ ὅλον ἐδιαυλῶσα
τὰ τέρματ' ἐπὶ καὶ ἐμοῖν καὶ ἀπὸν ζωνὰν ἐζύετ.
ἐδιαυλῶσα = γύριετ

† Λέγω καὶ ὑπόσω με τεμενίσ, μετεμενίσ τ' ἐργάται
πᾶν ἐκκαλῶ καὶ ἐνοίζω καὶ ζεντειάς τὰ εἶρατ.

† Προφασίζω ὁ παρὸν εἰς τὸ καὶ κατεβαίνω
ἐμὲ ἐν τὸ μικρὸν τ' ἀρούρη δα ἡέρα καὶ κατεβαίνω

~~ἦν δὲ βασιλεὺς ὁ αἰσῶν δὲ βεζύρτι~~
ἦν δὲ βασιλεὺς οἱ ἐν καὶ αἰ δὲ οἱ ἐν βεζύρτι
τὴ μαύρη γῆν ἡ πᾶσι πᾶντα ~~καὶ~~ δὲ ἐν τερτλῆς

† Τριχοναὶ οὗτοι πορροζὴ καὶ πορροζὴς τὰ εἰρήτας
ἐμαῖς καὶ ἐμὰ τέσσερι τὰ τρισημιῶν ἐχάαντα

† Θάλασσα ματαρὸν ἡ γὰρ τὸν θεὸν τσουρούεζι
τεμνὰ τὰ δάκρυα δὲ τρεῖς καὶ εἰς δὲ γωροδοε.
Τοι Λιβεράς

† Τοι Λιβεράς τὰ νοφάδια οὗτοι ἐρηπύναν ὁ ὀρμήας
ἐτραχύναν ἡραυλῆς καὶ ἔχοροναν ὁ ὀρμήας
δεβᾶτες πῶ ἐδεβαῖνον εὐὸν τῶποναι ἡ ἐρῆεν
ἡ νησιερῆς διψαχῆνος καὶ νεπορνε ἐδιδεβᾶν
οἱ ἐμορῶν τὰ τραχύναν ἐμαῖς οὐκ αἰσῶν
καὶ εἶναι οὐφῆ πῶ εἶχε αὐτὰς ἐν ζευτεῖαν

ΑΡΧΕΙΟ ΕΥΣΤΑΘΙΑΔΗ

† Εἰλα παπὸρ ἐλα καὶ ἐλα γὰρ ἡ γὰρ
εἶρε πῶ τὸν ἥλιο πῶ καὶ ἄρε εὐκαλοῖ.
(οἱ τελευταῖοι δύο οἵκοι εἶναι τὸ τραχύναν καὶ Λιβερίτσεζι
πῶ εἰσάγει ἡ ἐρηπύναν πῶ τὸ παραπάνω τραχύναν)

← ΣΤΟΥΡΑΚ →

† ἦσαν ραβδί 0,80ρ φαρμένσιως ἀπὸ εἰρᾶς.
† ἦσαν τὸ ἔθλον τῆς Ματσομαῆς. Μ' αὐτὸ αὐτὴν ἡ γῆ

καὶ εἶδους αἰδουα, ἀνυμετωπίζαν τὰ χεῖρα,
ἄλλα καὶ καρμια βορὰ, ἀπὸ τὰ χίλια ἔα, ἐσπασα
καὶ τὸ κελὶ διαβάτω, πῶς ἤδελι ναρίζη καὶ εἰς χορ
πυρ αὐτοῦ.

Στὴ παρχαρία, οἱ Ρωμῆνες κοιμῶνται τὰ βράδια μεσ
στὴ καμίνε τῆς ῥέ ἀνοικτεῖ πόρτες. Τὸ σκουρὰν φύλα-
ξε πῶς ἀπὸ τῶν πόρτες.

Οἱ Μακεδοναῖα τὸ εἶχε τὸ σκουρὰν βάλῃ πρὸς τὴν ῥέ
τῶς, ὅταν βρισκοῦσαν εἰς βορὴ καὶ εἰς ἀρξίνε ἦσαν
εἰς διαγνὰ ὑπερασπίζη τὴν τιμὴ καὶ τὴν ζωὴν.

Σκουρὰν εἶχον καὶ οἱ τσοπάνηδες.

Οἱ Μακεδοναῖες, ~~ὅταν εἰς τὴν παρχαρίαν~~ εἴτε εἰς παρχα-
ρίαν εἴτε εἰς ῥάβιν τῆς πόρτης, εἴτε εἰς φύλακα τῆς ζωῆς,
πυρὶναι παρῆς, σιδερωσερῶνες. Οἱ ὁρᾶδες ἀπαρτίζο-
νται ἀπὸ τῶν καὶ ἄνω γυναικῶν.

ΑΡΧΕΙΟ ΕΥΣΤΑΘΙΑΔΗ

+ Από τὸν ἡγεῖν Ζαμαρίδην ἐτὼ 65, ~~ἡγεῖν~~
κυρίον Ἀκουρεα Ματσούκας.

Τραχούδια τῶν Γεγύμων

(Ἦσαν ἄριστος θυράριος καὶ τραχουδιώτης, Ἀκουρεῖτες.
Πέθανε εἰς ἡλικίαν 60 ἐτῶν ἐξορίῳ ἐν Ἐρζερούμ,
τύπος ἑρωϊκός, λαϊκὸς ποιητής.)

+ Ἀρχὴ ἐὼς Γεγύμων τὸ χαλυτσιατεσιάνος
ἐνὶ μῆντι 60 ὑπὸ πηγὴν ἐπενεβιάδης.

+ Ἀρχὴ ἐὼς Γεγύμων ἑσταύρωσε τὰ ἔργα
ἐπὶ ταραπὰν* ἐπὶ ἑρμῆας τὰ ἄλλα τὰ παλαιά

+ Ἀρχὴ ἐὼς Γεγύμων ντὸ ἐπὶ ἡγεῖν ἡγεῖν
ὅτι καὶ ἡγεῖν ἐπὶ ἡγεῖν ἡγεῖν ἡγεῖν
ΑΡΧΕΙΟ ΕΥΣΤΑΘΙΑΔΗ

+ Ἀρχὴ ἐὼς Γεγύμων τὰ ἐπὶ ἡγεῖν ἐπὶ ἡγεῖν
ὅτι καὶ ἡγεῖν ἐπὶ ἡγεῖν ἐπὶ ἡγεῖν
αἶματ = ὡσεὶ
ψυα = ψυχὴ ὡσεὶ

+ Ἀρχὴ ἐὼς Γεγύμων ἐπὶ ἡγεῖν ἐπὶ ἡγεῖν
ἐπὶ ἡγεῖν καὶ ἐπὶ ἡγεῖν ἐπὶ ἡγεῖν

Ἐρεῖναι λέγει Γεώργιου τὸνομα Κωνσταντῖνε
τοῦ παρελθόντος δέσπο πολλὰ κακοῦ εἶναι.

† Ἐρεῖναι λέγει Γεώργιου ἐπιδανει* ὁ κώρυς
με τοῦ κυρίου τοῦ δάσκατον ἐκάθεν τὸ χαῖρι
ὀρφάνει μικρὸ παιδί.

Πολλὰ μερὰ ἐξέταστο ἡλίκων καὶ ὅλεω ἡλίκων
χάσω τὸ νοῦν ὅσοι υἱὸν καὶ υἱὸν ζέρω νῦν θέω

Τὸ ἄλλο* τὴν μερὰν τοῦτον ἔωκα ἡλίκων ἐραστὴν
καὶ ἔωκα Κερετζεζήν* τὴν Κερετζήν καὶ ἡλίκων
Τ' ἄλλο: μετὰ πᾶσι περὶ οὗ τοῦ πατρὸς τῶν
Κερετζεζήν: τότε δὲν ἐπὶ ἀνὴρ τὴν πόλιν.

ΑΡΧΕΙΟ ΕΥΣΤΑΘΙΑΔΗ

† Ἡ παλαιὰ ὅλη τοῦτον νῦν παλαιὰ ἀνέστη
ἐν ἐμῇ καὶ τῶν τῶν ἀνθρώπων ἀνθρώπων.

† Ποταύρετα τὸν ἑαυτοῦ ἐκεῖνα ἀπὸ χρέος
βλαστήρετα βλαστήρετα ἐν ἄνθρωπον ἑβραῖος.

Συοῦρε ἐρεῖναι τὸ σταυρὸν καὶ γένω ἐν δαλίδ*
ἡλίκων καὶ ἐρεῖναι ἐν σπὶν τὸν τοῦτον τοῦ Παναγίου
δαλίδ: ζενοδωλέρτα ἐν χυτοῦν καὶ χυρὶ.

Ἰσὼ ἀγοράζω κερετζὴν πλίζω καὶ ἀπὸ μαδαίνω
πούνα ἔξερα ὑπὲρ ὑπὸ δὲ καμοπαδαίνω.

+ Μάνα ἔποδα ἐνὼ κακὸν τοῦ νεπαδὲν μακρὴς
ἔπαιζα καὶ ἔτραχώδεσσά εἴμνε σεβταλὴς.

+ Τὰ δαυτυλόπαν κοπανίζω τοὶ κερετζεὶς τὸ κορόδι
ἄλλο εὖ σπύτις καὶ ἔρχουμι τσοῦβον* καὶ ἐν ἡ πόρτι
τσοῦβον = ἔρημη (τὸ λέει σὺν ἀγάπῃ καὶ)

+ Με τέσπριναν τὸ πᾶλλιαρ ἡ καρδίαρ τὸ ἐκελεμον
δεμα ὁμῶ χρόνῳ εἴρη τ' ἐμορφά οὐτις ἔλενα.

Ζευιτῶα ζευιτῶα τρώω πίνω καὶ χορεύω
καὶ παίζω καὶ κερετζὴν καὶ εἰκαστῶα τσεκρετῶα*
τσεκρετῶα - παραδοσὺρτζο.

Μάναμ βλλαβὰ παράδες. μάνα φέρωτ ἡ συβφάδες
Ἕμουκτάρτε ζητὰ βερνίτ*, μάνα αἰς πέρ τὸ μοζιτ*
βερνίτ = φόροι
μοζιτ = δίκρουα ἀηδάλιτ

Μένε ἔλα εὖ σπύτιος ἀράεφον τὸ παιδόπος*
μάνα κέτω ζαί παράδες, μάνα τρώω καὶ σὶ συβφάδες
παιδόπολιτ ἦτον παιτρέρνους με παιδί.

Θ' αβύρω καί ηθώ χάρη γιά δοσάχρη νεό θα γιάρη
(Συλλέγει ή μόνη)

Τὴν δὲ χερσὶν ὅτις ὑπάρχει ἐν τῇ καρδίᾳ* ἐν αὐτῇ
τῇ καρδίᾳ δὲ τὸν ὑποκείμενον διότι δὲ εἶχε ἐν αὐτῇ τὸν φόρον.

1) Εργασία στην Τραπεζιάντζ και περνώ άσιν διαδίδονται
και περνώ άσιν διαδίδονται τ' έμπορα έφ' άλη γιγνόνται*
γιγνόνται: ή άλη γιγνόνται.

Και πιάνετε οί Τούρκοι και φέρνετε ού Κερηρούκ^x
Κερηρούκ=τελευτείω

Καί ηλάνε τα πουρτιά ή γίρνε δωλτά ε' ούλμ
πουρτιά η = ηρ ά γρ λ τ δ.

Σαρανταεκατομμύρια λαοί σε παντοία
καταστάσεις υστεροβουλίας (στέρησης)

και περὶ ἡλίου¹ ὑπὸ τὴν ὀφειλὴν τοῦ θορυῶν
κίλιν = οὐρόρητο. Ἡ φράσις ἡλίου ὑπὸ τὴν φανέρωνε νύχτης

Πήρα τον ήχο Βαβέλ τ' άλλο νταίει τ' άλλο* ανακόρο
τ' άλλο = ζουσι μορίτσι

Πύρα στο Ματαράζι Έβρα Έμι του Ανατολή

Παρακαλώ Τζεβιζιάνη κληθείτε στο Γενικό Γραφείο

Γινώσκουσιν = εισπράττουν εισπροντά προσ

αὐτὰς εἰς δημόσιον δρόμον, εἰς Ἰβηζλίην αἰὸν κατεσθύν-
θυσαν εἰς τραπεζαίαν.

Ἐποιοῦν, ἀφ' οὗ τῆς ἀδύτης ἐκπορεύεται τὸ κυριό αὐτὸ
ὀνομασθῆναι Ἀγροῦσα καὶ εἶναι ἡμεῖς μετὰ τὴν παραφθοράν, κατὰ
τὴν ἀρχὴν ἐκ τῆς Ἀγροῦσας.

Τὰ πρῶτα εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς πόλεως, χορὸς καὶ ἄλλοι, ~~καὶ~~
ἄλλα ἔχον Ἀγροῦσα καὶ Χαβίτιοι. ~~Οἱ λοιπὴ~~ Οἱ λοιπὴ
ἠρριόχει τῇ Ματεσκούδ βριεμουλὸν εἰς χαμηλότερον κήπον
ἐκτεθῆναι, ἢ ἐξ αἰρέσει τῆς Ἀγροῦσας ὅταν τὸ τραγῆδι
τῶν γυναικῶν ἦτο ἰσάξιον μετὰ τῇ Ἀγροῦσας καὶ Χαβίτιοι
Οἱ καὶ οἱ καὶ τὸ κυριό Ἀγροῦσα ζεῖν τῶνται. Ἡ τοπικὴ
ἀναστροφὴ ἦταν γυναικῶν καὶ περισσεύον ἡγενοφίαν.

Ἐπειδὴ οἱ Ἀγροῦσιτες καὶ οἱ Χαβίτιοι ἐκπορεύονται ἐκ τῆς πόλεως,
καὶ τὸ
ἐκτεθῆναι εἰς δημόσιον χωρίον.

Τὸ μέρος ἀρμενικὸν εἶναι, καὶ τῆς ἀρχῆς τῆς πόλεως
(δύο) δὲν ἔχοντες, ἐκ τῶν οὗτων ἦταν συνέκλις ὅπου εἶχαντες
φρούρα καὶ ὄσπριον.

Ἡ Ἀγροῦσα εἶχε 150 οἰκιστάς. Ἡ ἐκκλησία τῆς πόλεως
εἰσέδηται τῇ Θεοτόκου - Παπαδὲ τρεῖς - δημοδιδάσκαλοι
2 - μαθηταὶ 100.

Ὁρμητικῶς ὑπαρχόντων εἰς τὴν Μετρόπολιν Ροδοπόλεως
ἢ ἐκ τῆς πόλεως τῇ Ἀγροῦσας.

Οἱ Ἀγροῦσιτες κατοικοῦντες ἐν Ἀλωνακί (ἐπαρχία Κορίνθου),
εἰς Κορίνθον (ἐπαρχία Ἐφοβίαν)

Ἀπὸ τοῦ Ἀντωνίου Κοροσίδου, ἐτῶ 30, χωρίου Ἀλωάτης

+ Ἰ' αἰνὰρ ἔκρεμας ὅσων πενταρουλῶδι
ἂν εἶχας τριγὼν πόν ἀπὸς ἐο παζιθάρ

+ Σὸ Σοανέν* ἀκνήσμορ ἐο Κοουὼλ δὸ μέω
ἀπὸν ἐο σφάταιν καδάρλι τ' ἀρνόπορ ἀκαρένω
Σοανέν = βουνό (παρχάρτε τῆς Ἀγρουβάς)

+ Ἀναθεμά καὶ τῇ Κουεῖν* τὸ πέραν τῶ χελιά
τεκόν* ἔχαρ ἔχυνον δειδρόν με τὰ υλαδία
Κουεῖν = βουνό (παρχάρτε τῆς Ἀγρουβάς)

Σὰ παείουαλις λασκουμὲ εὐτρεφὸς τὸ παείορμ
εὐρόνω ἀπ' ἀδ' ἀρῶν ἀπ' ἀκεί καὶ τὸ περὶ* ὁ δόρμ
περὶ = ὅλο μαλλχαρ.

Κι ζέρω ἐο ποτὰμ ρούζω χιούσιμ ἐο θαλασσακρίδ
βάλε νερόν καὶ νίβο με ἀδού πατὶς τὰ δάκρυα

+ Ἐχ' ἰόντζει καὶ τῇ ληρενῶ* καὶ μεπορεῖ νὰ ἔρτε
τὰ μουδούριδ ὅλκτ τερὶ τ' ἀρνὴρ τεδεῖ μὴ λέγει
ληρενῶ = λυώνει.

† Εμψυγει Μιτρού σου πῶς με μετανοῶς
ανοῖξον τὰ ὕποχέρια ἔπαρθε εἰς ἐμάς.

ΑΡΧΕΙΟ ΕΥΣΤΑΘΙΑΔΗ

Ἀπό τῶν Σουμένων Κοροσίδου, ἐτῶν 40, χωρίον
Ἰαγουρα Ματσούκας.

† ἔχω εἶναι ἀεὶν Ἰαγουρα εἰς Ἰορτοκόη ἀρχαίης
ἔλαν νά ἔρχοιτε νηπορώ δά διαβαίνω* διαβάαι,
διαβαίνω = δά περᾶω διαβάαις.

† χαρῆνινον ὑψηλὸν ῥαεῖν αἱ χαρῆνιν νά ο ἡλίου
αἱ χαρῆνιν τ' ἀνύοποι* κούμινον νά ἄρον μῆτον

† ὁ πρόσωπός ἐ ἐν σταυρός ἡ καρδία εἰμὸν;
υψεύχοιτε καὶ νά προειννῶ παντέμορβι τριχόν;

† Γουρπάντε αἱ χαράλαρτε εἰς Σοανέν πού εἶναι
στάμα* Σταυρεῖς Ἰσιελαεὺς* καὶ πρῶτος νά ἀγρᾶσαι
στάμαν = πρῶτος
Ἰσιελαεὺς = ἑρμῶνεις.

† ἢ ἀποδανῶ δαύτε με καὶ ἀπεί ^{καὶ ὅτι} ~~καὶ~~ λαμάν;
νά κούω καὶ τῷ ἡλιερί τ' ἔργη τῷ καρμάν;

† ~~ἀδελφὴ~~ ἀδελφὴ τῶν Ἰαγουρα; με τὸ χεθύρ ἐντάρην
εἰς ἐπαλα τῶν κούωουλ; με τὸ πικυῖλ ἐντάρην.

† Αναδερά τὸν ὥχην μου ἐμείνησθαι ἐραβῶν ἔν
ἀπὸ μακρὰ τὸ τέρεφαι ἐμείνησθαι καλὸν ἔν

† Ἐγὼ ἔκρησα ἐμοῦνίζα ἀπὸ μακρῆς ἐλάλυε
τὸ τεοῦβον τὸ χιλιάϊμον ἡλεδόν καὶ ἀπεί κι βήληε
τεοῦβον - χιλιάϊκον = ἔργον

† Σὰ μέσας νὰ τολήγωμε σοῦ ζιναρῦς τὸν κόπον
εὐπαλοῦν καὶ φτάει μετρητικὰ κερῖν δέ σου τὸν κόπον

† Ἡ φωτῶς τεισμανιέζε ἀπὸν δάλασσαι κῶμον
δα ρούζω καὶ φουρμίσου με ἐξὸ δα εἰ τὸ κερῖν
τεισμανιέζε δέρνεζε.

† Γενιά* ἐπέρα τ' ἄλλα γενιά τὰ σαπανά*
καὶ τὸ γλυκὺ τὸ φίληρην γινέζε δα ρακανιά*
Γενιά = καυνοῦργια
σαπανά = εὐάλες πού φορτῶνουν
ρακανιά = τὸ ψυλότερο μέρος τῶ βουνού.

Νὰ ἔξωρ ποῖον παπὸρ δα ἔρτε πέρ ἐρῶ
ἔρτιν δὲ τυρέκνεδε χρυσὸν λαρηγῶν ἐυλῶ.

† ἤρην ἤ γέρας ἐσπιναν τὰ μάλ' ἰδὲ
παίροντο τὰ γόνατ' ἐσέθεν ἢ καρδίῃ

† Ταῖς τέρτοισιν πολλὰ εὖναι εἶναι παρὰ χορῶν
να ζύναιτα ἐγὼ δάλασαν τὸ νερόν δ' ὀλοῦναι.

~~† ἡ ἀποδοῖα δαίτερ' ὁ δὲ γὰρ τὸ ραχίον~~

† ἡ ἀποδοῖα δαίτερ' ὁ δὲ γὰρ τὸ ραχίον
να χεῖναι τὰ πρόβατ' αἰετὶς τὰ μικρὰ τ' αὐτῶν

† ἡ ἀποδοῖα δαίτερ' ὁ δὲ γὰρ τὸ ραχίον
να χεῖναι τὰ πρόβατ' αἰετὶς τὰ μικρὰ τ' αὐτῶν



ΑΡΧΕΙΟ ΕΥΣΤΑΘΙΑΔΗ

Από τον Νικόλαο Βασιλειάδη έταιν 74, χερσόν
Καμινωσίν Μαργουρίτ.

^c Η κορίνθια (μύθος)

Κορώνα είναι ο κοράζ.

Οἱ Ματθουαῖες γυναῖκες, ὅταν πενῶσι ἀπὸ παντοῦ τοῦ
υπερῶντος, ἔλεγον· Καλὸν ὑὰ ἐν Κορυθα κλῆθαι.
Λαὸς καλὰ κατέριζ' ἡμετέρας. Καλὸν κατέρ' ἂν ἦμεν,
ὁρῶν τὰ φτερά, καὶ ναυὸν κατέρ' ἂν ἦμεν δάξον
τὸ ποδάρτε. Ἢ χοντὰ ἢ κορυθα ἐπράζει ἀπὸ ἀπὸ
πρασσασα - πρασσασα καὶ κρηνησὶ τὰ φτερά της,
ἦσαν οὐλόσμητι κατὰ τὴν εὐδόμεν. Ἡ καὶ Ματθουαῖ
νοθεύσαν ἀμέσως τὸ δι' ὅτι βλεπὸς πῶν ἦσαν οὐλόσμη
καὶ τὸς της ζωνεῖς. Οὐσὺς της φτερόν γινέσκει ζων-
τεῖς, μοντὰ εἰς ἀντὶ της. Ἀναδάρετε μετ' ὁ καὶ οἱ το
κατὰ τὴν της κορυθα καὶ ἐλεγε, πᾶς ὁ ἀντὶς της δὲ
ἐλεγε ἢ καὶ δὲ πᾶς γράμμις ἢ κρηνησὶς ὡς τ. δ.
ὁρῶν τὰ ἀντὶς ἀπὸ ἢ κορυθα ~~ἐπράζει~~
~~κατὰ~~ κατὰ τὰ φτερά της καὶ ἐλεγε πρὸς πρὸς της
καὶ ὡς της ἦσαν. Κορυθα δάξον τὸ ποδάρτε μετ'
να ἀπορῶντ' ὡς ναυὸς ἢ ἢ ἀντὶς της καὶ ἢ ἀπὸ
τῶν γυναικῶν της Ματθουαῖς ~~ἐπράζει~~ προέχουσιν
εἰς ἡμετέρας τὸν οὐλοσμητη μετ' ὁ καὶ εὐδόμεν δὲ μετ'
εἰς εὐδόμεν, τὸν μετ' ὁ καὶ εὐδόμεν, ἀπὸ μετ' ὁ καὶ εὐδόμεν
γινέσκει εἰς κατὰ τὴν, ἀντὶς της μετ' ὁ καὶ εὐδόμεν

h. codia. Tm. Nyaue Eru Adba Sodid.

7. Η ερω. Κλωσική (υπόθετο κρίση λήγ).

† (3) ἔφη βε βλοπὸν ἡ χρῖς: ὅταν ἡ μελωτοὶ τῷ Νῶε
ἔραζε εὐφραταρ αὐτοῦ ἔβλεπε τὸν Κόραζ (κεφῶν 2),
ὡς ἰσχυροῦς ἐν τῇ γῇ καὶ ὡς ἰσχυρὸς εἶδεν γὰρ αὐτὸν καὶ εἶδεν
τὸν ἰσχυροῦς, τὸ παλαιὸν βρῆκε διὰ τὸ πᾶσι
καὶ ἀρχεῖ τὰ πρῶτα καὶ τὰ μετὰ καὶ καὶ καὶ
Νῶε. ὁ Νῶε τοῦ ἀναμάρτου καὶ βλεπε τὸν Κόραζ.
Αὐτὸς τὸν ἔφερε τῇ συμφορῇ τῶν ἡμερῶν. Ἀλλὰ ὁ
κόραζ ἐμπερὶσθη διὰ τὴν ἀπελθόν, γὰρ τὸν καὶ
τοῦ εὐφραταρ πρὸς ἐμπερὶσθη τοῦ διαμῶντος τὸ ἀνδρῶ-
πιον γῶν, ἐπὶ τῇ γῇ. Καὶ ἐμπερὶσθη ἀπὸ τὸ
θεοῦ, γὰρ ὁ Νῶε ἦταν ἀνθρώπος τῷ θεῷ. Ἡ συμ-
φορὴ ἦταν ὡς καὶ ἀνθρώπος ὁ κόραζ, τὸ γῶν ἀνθρώ-
του ἀνθρώπου τῷ κατὰ καὶ κατὰ εἶδεν τὸν
κατὰ κατὰ γὰρ τὸν ἀνθρώπου.

Η ίδια γριά αποδεικνύει την αμνησία της με
ένα άλλο συμπεριφορά παράδειγμα. Κάποτε με
παιδιά που είχε τον αδελφό της ενώ ζούσε, έρχο-
ταν μαζί από μία κορώνα, από 1734 από την ώρα
και φώναζε το συμβατικό κρα 22 - κρα 22 το
όποιο όφελος έπαινε μαζί έδωκεν^{την} έπειτα ή κορώνα
το αναίμακτο κορμί της γριάς και θάνατος
από πάνω της νεοίαν ή γυναικα από την μητέρα

Η καρδιά κινείται και η βελίδα πιεζαριάζει
Εκεί βελίδα χαράζει και η καρδιά ριχτεί.

ΑΡΧΕΙΟ ΕΥΣΤΑΘΙΑΔΗ

[illegible]



ПРОИЗВОДСТВЕННАЯ